

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Kai tamsu ir tuščia, tada pats laikas prisiminti šviesą ir pilnumą, ką mes turime ar turėjome savyje. Tai tokia ypatinga jausena, mūsų sukaupta vidinė šviesa ar vidinis pilnumas, ką visada galime atrasti, jei tik atidžiau ieškome.

Pavyzdžiui, prisiminimas, kai supaisi sūpynėse. Pakilimas, trumpa akimirka danguje, ir greitas sugrįžimas. Tas džiugus begalinio skrydžio pojūtis pripildė tave pilnumo pajautimu taip, kad tai dar iki šiol tavyje gyvena...

Ar tas saulėtas pojūtis, kai pirmą kartą pamatei jūrą. Iš pradžių, žinoma, išgirdai jos ošimą, bet takas su aukštais medžiais baigėsi, ir tu išvydai jūrą iki pat horizonto... Daug vandens... Labai daug... Ir nors saulė tą dieną slėpėsi už debesų, tačiau pirmą kartą pamatyta jūra pripildė tave, ir tai prisimeni dabar.

Paieškok dar – ir atrasi... Štai didžiulė naujametinė eglė, žibanti spalvotomis šviesomis, daugybė jaudinančių spalvų ir kvapų, skonių ir potyrių..., kaip kad apšerkšniję langai ar paskutinės mokslo metų dienos...

Atmink: turime savyje visuomet daugiau, nei mums patiems atrodo.

Kartais, žinoma, tas supratimas ar pajautimas tarsi pasislepia, bet turbūt tik tam, kad to kruopščiau paieškotume..., ir būtinai atrastume. Ir dar štai kas: kuo pilnesnis, spalvingesnis ar kitoks esi, tuo labiau tu esi ieškomas ar reikalingas kitiems esi. Tiems, kas galbūt jaučia ar išgyvena tuštumą, beskonybę, neturi džiaugsmo... Būtent tavojo džiaugsmo ar gyvenimo skonio dėka, save atradus, mes atrandame ir vieni kitus, vėliau vieni kitų beieškodami.

Juk būti beskoniu ar bespalviu, gyventi gyvenimą, kuriame nėra džiaugsmo, - yra sunku, žiemiška, nykoka... Dievas ne dūsavimo gyvenimui mus yra pakvietęs gyventi! Ne gyvenimui laukime būti pripildytam! Esame tie indai, kurie pilni, tik nejaučiame ko ar esame pamiršę... Prisiminkime!

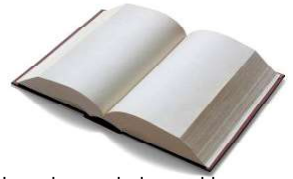
“Dievas pašaukė mus per Evangeliją,
kad įgytume mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus garbę.” 2 Tes 2, 14

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 62, 1–5; Ps 95, 1–3, 7–10; 1 Kor 12, 4–11

Psalmės atliepas

Skelbkit visoms tautoms nuostabius Viešpaties darbus.

Evangelija pagal Joną (2, 1–12)

Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina. Į vestuves taip pat buvo pakviestas Jėzus ir jo mokiniai. Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno“. Jėzus atsakė: „O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda!“ Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps“. Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų talpos. Jėzus jiems liepė: „Pripilkite indus vandens“. Jie pripylė sklidinus. Tuomet jis pasakė: „Dabar semkite ir neškite stalo prievaizdui“. Tie nunešė. Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prievaizdas pasišaukė jaunikį ir tarė jam: „Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai igeria, tuomet prastesnio. O tu laikai gerąjį vyną iki šiolei“.

Tokią stebuklą pradžių Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo jį. Paskui jis su savo motina, broliais ir mokiniiais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.

Evangelijos komentaras:

Pirmasis Jėzaus stebuklas turbūt buvo keisčiausias iš visų. Jis niekuomet nepasikartojo, ir tas stebuklas, regis, nustebino Jėzų tiek pat, kiek ir kitus.

Maždaug trisdešimties metų Jėzus pasirodė vestuvių puotoje su ką tik suburta mokinių grupe. Atėjo ir Jo motina, turbūt lydima kitų šeimos narių. Galilėjos kaimelyje vestuvės suteikdavo šventiškuo pilkai dienų tėkmei. Jaunikis ir jo vyrai surengdavo puikias eitynes gatvėmis atsivesti jaunosios su jos žmonėmis degant fakelių ugnims, paskui visi sueidavo į jaunikio namus švęsti karalių vertos puotos. Prisiminkite laimės scenas iš „Smuikininko ant stogo“: žydų šeimų valstiečiai puikiausiai išsiuvinėtais drabužiais šoka kieme, skamba muzika ir juokas, puotos stalai nustatyti pusdubeniais valgio ir qsočiais vyno. Šventė galėdavo trukti net savaitę, kol pakakdavo maisto, vyno ir geros nuotaikos. Vestuvės tikrai būdavo pakilaus džiaugsmo metas.

Beť., ištinka didelis išbandymas šventei, ji vos nesibaigė! Nebeliko vyno!..

Netikėtai greitai!.. Būkite tikri, tai sukėlė sąmyšį, bet ar reikėjo Jėzui, kuris atėjo gydyti ligonių ir išvaduoti belaisvių, susirūpinti socialiniu *faux pas*? „O kas man ir tau, moterie? – atsako Jėzus savo motinai, pasakiusiai apie iškilusių bėdą. – Dar neatėjo mano valanda.“

Mes galime tik spėlioti, ką galvojo Jėzus per tas kelias sekundes, kol pasvėrė Marijos prašymą. Jeigu Jis emė veikti, vadinasi, ši valanda atėjo, ir nuo to momento gyvenimas pasikeis. Kadangi pasireiškė Jo žodžio galia, Jis greit išgirs stokojančių žmonių nuo Tyro iki Jeruzalės prašymus. Susiburs minios: epileptikai, paralyžuotieji, kurčnebyliai, demonų apsėstieji, ką jau kalbėti apie gatvės elgetas, kurie norėjo nemokamos stiklinės vyno. Atsiunčiami tyrėjai iš sostinės. Pradės tikseti laikrodžiai, kuris nesustos iki Kalvarijos.

Tada Jėzus, tas pats asmuo, kuris buvo dykumoje prieš atmesdamas velnio gundymą paversti akmenis duona, apsisprendė. „Pripilkite indus vandens“, – tarė Jis tarnams. Vandens buvo pripilta, ir stebuklingai vynas – geriausias vynas, rinktinis vynas, paprastai patiekiamas iš pradžių, – išpilstytas į taures. Šventė vėl įsisiūbavo, svečiai atsipalaidavo, vestuvių puota sugrįžo į savo vėžes.

Ką mes galime suprasti ar pasimokinti iš šio įvykio? C. S. Lewisas įžiūri čia priminimą Dievo malonės. Jėzaus stebuklai, pabrėžia jis, paprastai neprieštarauja prigimtiniam įstatymui, o veikiau pakartoja normalią kūrimo veiklą kitokių greičiu ir mažesne apimtimi. Stebuklai yra kasdieniai Dievo veikimo ženklai, kurie ne Dievui pasirodyti, o žmogui auginti ir toliau vesti.

Ir šis aprašytas pirmasis Jėzaus stebuklas tikrai buvo sklidinas mylinčios malonės žmonėms.

Ekumenizmas: kas tai?

Jau apsipratome su kasmet sausio mėnesį nuvilnįjančia ekumenine savaitė. Tąkart prisimename, kad Lietuvoje nuo seno gyvena ne tik katalikai ar stačiatikiai, kurių puošnių cerkvių negalima nepastebėti daugelyje Lietuvos miestų, bet ir išoriškai nuo katalikų nedaug kuo tesiskiriantys vietos evangelikai - liuteronai ar reformatai.

Kiek sunkiau nuosaikiam katalikui kartais būna susidurti su naujai įsikūrusiomis bendruomenėmis, kurių sekmininkiškas užsidedimas ir radikalumas trykšta iš nuolat cituojamų Šventraščio tekstų... Kita vertus, ne visiems suprantamos ir senosios krikščioniškosios tradicijos - reikia pastangų, norint jas pažinti ir gerbti.

Aštresnių tarpkonfesinių problemų Lietuvoje tarsi nekyla, kaip progai pasitaikius kaskart pakartoja Bažnyčių vadovai. Dažnėja progų vykdyti bendrą veiklą ir vieningai pasisakyti krikščionims svarbiais klausimais: užtenka prisiminti pavasarinį jaunimo Taizė susitikimą Vilniuje 2009 metais, ekumenines šeimos konferencijas Kaune 2011-aisiais. Galėtume tuo pasidžiaugti ir pasiteisinti, kad nėra čia ko per daug ir stengtis - ekumeninė savaitė ateis ir praeis, kaip ir kasmet.

Neišvengiamai kyla klausimas, ar konflikto nebuvimas - jau pakankamai gera situacija? Ar vienybės trūkumas yra tikrai didelis blogis? Toks didelis, kad dėl jo būtų verta dėti dideles pastangas? Kokios tos pastangos galėtų ir turėtų būti? Panašūs klausimai neišsamiu vienos savaitės ar teksto kontekste, prie jų nuolat grįšime. Jie turėtų kaskart iškilti, kai tik mėginame patikrinti savo įsitikinimus, laikydami kasdienį Evangelijos egzaminą.

Jau daugiau nei šimtmetį krikščionys visame pasaulyje sutartinai skiria laiko bendrai maldai, prašant vienybės dovanos. Už tai pirmiausiai esame dėkingi anglikonų kunigui Paului Wathsonui, kuris 1908 m. pasiūlė maldų savaitę prieš apaštalo Pauliaus atsivertimo šventę - sausio 25-ąją. Katalikų Bažnyčioje nuo 1926 m. krikščionių vienybės intencija kasmet prieš Sekminės ėmė melstis kai kurios vienuolijos, o 1930 m. prancūzų katalikų kunigas Paulas Coutourier pasiūlė sausio 18-25 d. melstis nauja visiems krikščionims priimtina intencija: už tokią visų krikščionių vienybę, kokios nori Kristus, už vienybę, kurios turime siekti tokiais būdais, kokių panorės Kristus. Nuo 1958 m. šią iniciatyvą oficialiai perėmė ir remia Pasaulinė Bažnyčių taryba ir Vatikano krikščionių vienybės sekretoriatas.

Kažkaip natūraliai ryškėja mintis, kad melstis kartu nėra dar vienas formalus pasibuvimas, mandagiai palaikantis vos rusenančią vienybės giją. Kartu sustoti įsiklausant į tą patį Dievo Žodį nėra „mažiausia“, ką galime padaryti, mat negalime ko nors „daugiau“. Kartu stotis vieno Dievo akivaizdon - gali atnešti nenusėjamų pasekmių. Kaipgi kitaip galėtų pasirodyti, jog esame ištis tikintys, tai yra tikime, kad Dievo Žodis nelieka „bergždžias, atlieka, kam siųstas“?

Patį gražiausia patirtis yra atrasti visas skirtingas Dievo Dvasios dovanas, kuriomis Jis apipila savo Bažnyčią! To nevalia laikyti priežastimi sumaiščiai, diskomfortui: visos jos yra dovanos, kurias Dievas suteikia krikščionių bendruomenei, kad ji harmoningai augtų tikėjime ir Jo meilėje kaip vienas kūnas, Kristaus Kūnas. Bažnyčių vienija ta pati Dvasia, kuri dovanoja šią charizmą įvairovę. Tai visada ta pati Dvasia. Todėl šios charizmų įvairovės akivaizdoje mūsų širdis turi atsiverti džiaugsmui, ir mes turime galvoti: „Koks gražus dalykas! Tiek daug skirtingų dovanų, nes visi esame Dievo vaikai, visi mylimi nepakartojamu būdu.“

Nekada šios dovanos neturi tapti pavydo, susiskaldymo ar pavydo priežastimi! Kaip apaštalas Paulius primena Pirmojo laiško korintiečiams 12 skyriuje: visos charizmos yra svarbios Dievo akyse. Kartu nėra viena nėra nepakeičiama. Tai reiškia, kad krikščionių bendruomenėje mums reikia vieniems kitų, ir kiekviena gauta dovana visiškai įgyvendinama, kai ja dalijamasi su broliais ir seserimis visų labui. Tai yra Bažnyčia! Ir kai Bažnyčia savo charizmų įvairovėje reiškiasi bendryste, ji negali būti klaidinga: tai – *sensus*

Krikščionims ir visiems žmonėms vienybės maldavimų savaitė

Ar mums reikia tarpusavio vienybės? Stipriai jaučiame, matome, kad esame nevieningi... Sausio mėn. 18-25 dienomis švenčiame Maldos už krikščionių vienybę savaitę. Šių metų tema - „Ar tai tiki?“ (Jn 11, 26) mus kviečia iš

naujo apmąstyti visus krikščionis vienijantį tikėjimo paveldą.

Šiemet sukanka 1700 metų nuo pirmojo krikščionių Visuotinio Susirinkimo, įvykusio 325 m. Nikėjoje. Šis minėjimas suteikia unikalią progą švęsti bendrą krikščionių tikėjimą, išreikštą šio Susirinkimo metu suformuluotame Tikėjimo išpažinime.

Tad sausio 18–25 dienomis visi krikščionys linkėkime visiems žmonėms vienybės. Galime pasinaudoti šia malda:

Viešpatie Jėzau, Tu sujungi savyje visas šeimas ir visas pasaulio tautas. Su Tavimi esame vieno Tėvo vaikai. Argi neprivalome gyventi vienybėje, kaip Tu esi viena su savo ir mūsų Tėvu?! Karštai prašome: pagelbėk mums susitelkti į vienybę. Tu nori, kad mes būtume kaip viena kaimenė, tad vesk mus, visus krikščionis, tikros meilės ir vienybės keliu. Amen.

fidei grožis ir galia, tas antgamtinis tikėjimo jausmas, kurį Šventoji Dvasia dovanoja tam, kad visi drauge įžengtume į Evangelijos širdį ir išmoktume sekti Jėzumi savo gyvenime.

➡ Šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresė sakė: „Norėčiau daryti tai, tai ir tai.“ Ji meldėsi ir jautė, kad jos charizma yra meilė. Ir ji pasakė šią gražią frazę: „Bažnyčios širdyje aš būsiu meilė.“ Ir mes visi turime šią charizmą – galimybę mylėti.

Mokinkimės iš šv. Teresės mylėti savo Bažnyčią, taip ją mylėti ir apimti visas Dievo dovanas su meile ir džiaugsmu visiems Bažnyčios žmonėms, mūsų Bažnyčios nariams.

Papūgėlė - dovana Jums!

Norim kam nors padovanoti mažą paukštelį - banguotąją papūgėlę. Mes jas auginame ir turime jų daug, turime ir keletą vienodų, kaip ši, nuotraukoje, todėl mielai tokį augintinį galime padovanoti Jums. Išlaikymas ir priežiūra labai nesudėtinga, lesalas mėnesiui iki 5 eur.

Susidomėjote - kreipkitės tel. nr.: 8 670 01685. Jei reikia atvešime ir suteiksime informaciją apie auginimą.

2025 METŲ, JUBILIEJAUS MALDA

Tėve, kuris esi danguje, tegul tikėjimas, kurį mums davei per savo Sūnų Jėzų Kristų, mūsų brolių, ir meilės liepsna, Šventosios Dvasios išlieta mūsų širdyse, pažadina mumyse Tavo Karalystės atėjimo palaimingąją viltį.

Tegul Tavo malonė mus perkeičia, kad taptume darbštūs Evangelijos sėklų augintojai, ir jos perkeistų žmoniją bei visatą su pasitikėjimu laukiant naujo dangaus ir naujos žemės, kai įveikus blogio jėgas amžiams bus apreikšta Tavo šlovė.

Tegul Jubiliejaus malonė atgaivina mumyse, Vilties piligrimuose, dangiškųjų gėrybių troškimą ir teišlieja ant viso pasaulio mūsų Atpirkėjo džiaugsmą bei ramybę.

Tau, amžinai palaimintasis Dieve, tebūnie gyrius ir šlovę per amžius. Amen.

popiežius PRANCIŠKUS

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.
Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,
AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.